

gjøre opmærksom paa, at efter den Beregning, jeg har opstillet, ville de aarlige Realisationer, som ville være nødvendige, under ordinære Forhold udgjøre omtrent $2\frac{1}{2}$ Million, og jeg kommer til dette Resultat paa følgende Maade. Til Afbetaling af Statsgælden i de næste 7 à 8 Aar samt til Bygning af Jernbaner i de næste 5 à 6 Aar ville vi behøve et Beløb af omtrent $31\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler at udrede af Activerne. Til Dækkningen af dette Beløb vil der imidlertid containt indkomme i Statskassen et aarligt Beløb af omtrent 1,300,000 Rb., nemlig ved Afdrag paa de udestaaende Fordringer i Udlandet omtrent 900,000 Rb. og ved Salg af forskellige Activer, saasom Grunde paa Gammelholm samt ved Afdrag paa udestaaende Fordringer i Kongeriget c. 400,000 Rb. Det Restbeløb, der skal bringes tilveie ved Realisation, vil altsaa udgjøre aarlig omtrent $2\frac{1}{2}$ Million. Nu maa man dog lægge Mærke til, at den høitærede Finantsminister selv har foreslaaet at realisere i det følgende Finantsaar et saadant større Beløb, nemlig over 2,800,000 Rb.; i den Finantslov, der gjælder for i Aar, er der antaget at skulle realiseres $1\frac{1}{2}$ Million. Naar jeg altsaa for de følgende Finantsaar har regnet paa en Realisation af $2\frac{1}{2}$ Million aarlig, saa er det vel muligt, at dette er temmelig meget, det er vel saa, at det vilde være heldigt at undgaae saadanne Realisationer, men det staaer dog ikke klart for mig, at det Uheldige, der ligger deri, skulde være større end det Uheldige i en ny Indkomstbeskatning. Jeg kan ikke andet end fuldstændig anerkjende, at det Heldigste og Bedste vilde være, naar man aldeles kunde undgaae saadanne Realisationer; thi det ærede Medlem har fuldstændig Ret i — det er Noget, der følger af sig selv — at i Reservecapitalen bør man have saa let realiserbare Papirer som muligt, og realiserer man hvert Aar større Beløb, saa bliver man selvfølgelig nødsaget til at realisere dem, man bedst kan faae affatte, og lade de mindre realiserbare blive tilbage; det er en Fare, jeg ikke kan andet end indrømme, men det maa da være mig tilladt at see hen til, om man ikke paa anden Maade kunde indvinde containt i Stats-

kassen betydelige Beløb, som vilde forringe den af mig antagne aarlige Realisation af $2\frac{1}{2}$ Million. Jeg skal nævne i alt Fald to Punkter, som det forekommer mig maae komme noget i Betragtning. Vi vedtoge her en Lov om forskellige Skoveiendommers Salg; idag har jeg seet i Bladene, at Auction over et meget betydeligt Areal af disse Skoveiendomme nu snart skal finde Sted, saaledes at der af den høitærede Finantsminister er paaregnet en containt Indtægt af 600,000 Rb. Jeg vil dernæst henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at Fæstningsværkerne omkring Kjøbenhavn ogsaa have deres meget betydelige Værdi, at det vel er sandsynligt, at det kan lykkes i Løbet af de næste Aar at faae disse Terrainer efterhaanden realiserede; hvor stort Beløb der vil komme ind derigjennem, er jeg naturligvis ikke istand til at have nogen bestemt Mening om, men at Beløbet dog vil gaae op til flere Millioner, har jeg ingen Tvivl om. Jeg formener altsaa, at selv om man skulde ville gaae den Vej, som jeg har tilladt mig at anbefale, hvilket jeg iøvrigt ikke troer, at man vil, saa vil Faren endda ikke være saa stor, saa vilde vi endda kunne komme betydeligt under $2\frac{1}{2}$ Million aarlig Realisation af de i Reservecapitalen liggende Værdier. Jeg skulde imidlertid for mit Vedkommende paa ingen Maade have anbefalet denne Vej, hvis ikke, hvad jeg allerede har omtalt, vi havde Udfigt til om en ikke lang Arrække at blive fritagne for meget store Udgifter, deels til Statsgældens Afbetaling, deels til Bygningen af de nyde Jernbaner, deels til extraordinære Anskaffelser til Krigs- og Marineministeriet. Reservecapitalen vil i Aaret 1877, selv om man som sagt af Statens Activer brugte $31\frac{1}{2}$ Million, dog endnu have en Størrelse af $12\frac{1}{2}$ Million, hvoraf $10\frac{1}{2}$ Million vilde beroe i Statskassen, og de 2 Millioner vilde være udestaaende Fordringer i Udlandet paa Dre-fundstolden. At bedre er bedre, at det var heldigere, om vi til den Tid kunde have endnu større Reservecapital, det indrømmer jeg villig, men det forekommer mig dog, at efter vore Forhold er et saadant Reservecapital, naar man til den Tid kunde holde op aarlig at fortære deraf, ikke saa ringe endda, og det er min